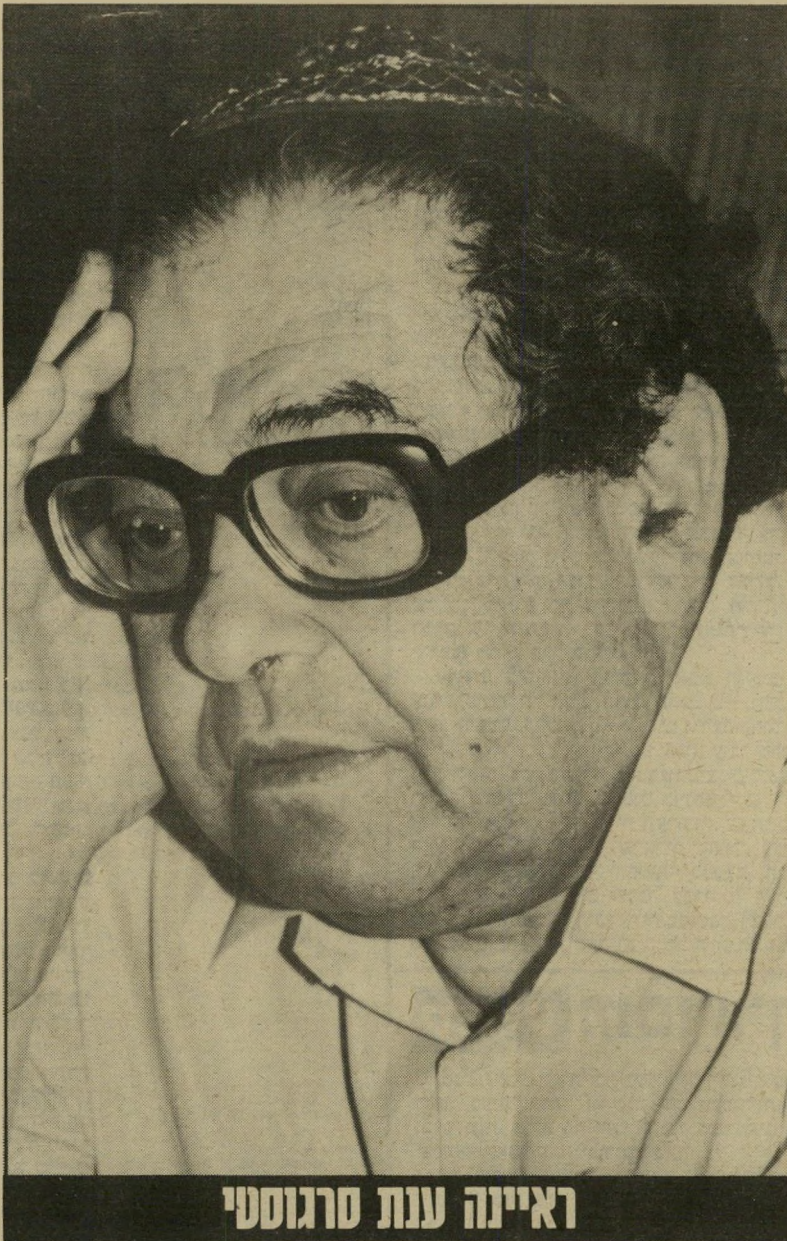

הרב שמואל אבידור הכהן מסביר את מהותם של ראשיהשנה ויום-הכיפורים ואת התהוותם, את דעתו על מריבות החילוניים והדתיים, את תפיסת היהדות לגבי מושגים אוניברסליים ולאומיים ואת הגדרתו מיהו יהודי

„יום-העצמאות, הולך ונחלש, ויום-הכיפורים הולך ומתגבר“

„בכל תפילות ראש השנה מחפילים על כל באי-העולם, לא על היהודים. את זה הוסיפו אחר-כך“

ראינה ענת סרגוסי

„כהנא אינו מבין שגוי הוא קודם כל אדם. גם ההכבדה בנושא הגידו אינה ברורה. אדדבא, שיבואו להתגייר“

„מיהו יהודי? מי שאישיותו נהרסת אם הוא נשאר אדיש למראה עול שונעשה לזולתו“

„אנשים צריכים ביום הכיפורים להכות על חטא על המהומות שעשו לכניסה המורמונית“

„אין מקום שבו הוויכוחים על היהדות הם ברמה כלייך נמוכה כמו בארץ-ישראל“

„שונאים את הדתיים“

ואוהבים את המסורת!“

עשו במיוחד עבורו. אותם מזמין לו מדי פעם ידיד שלו, המתגורר במכסיקו, והוא שמעביר אותם לרב בישראל. גם הארונות, מתחת למדפי הספרים, עמוסים בקופסות סיגרים מלאות.

כשנולד בעיר העתיקה בירושלים, לפני קצת יותר מ-60 שנה, קראו לו שמואל-יצחק הכהן. הוא היה הבן הראשון במשפחה. לימים ראה שהשם הכהן הוא שם שכיח, ואנשים ייחסו לו קירבה ממשפחתית לכל מיני זרים ומוזרים. לכן החליט להוסיף שם נוסף לשמו הפרטי. אבידור מורכב משמו תיהם של שלושת ילדיו – אברהם-צבי,

במשך שנים רבות שימש כרב של כפר-שמריהו. השנה הוא רב של קהילה ברחובות, ושם הוא מבלה את השבתות והחגים. הוא משמש גם כרבן של כמה קהילות בדרום-אמריקה ונוסע לשם לעיתים.

מלבד הקריאה בכיתבי-הקודש יש לרב הכהן תחביב רציני מאוד: עישון סיגרים. ליד שולחן-הכתיבה שלו, העמוס בספרים מהוהים בעלי כריכות כהות, מונחת ערימה נכבדת של קופסות-עץ מהודרות, ובהן סיגרים בגדלים שונים. יש לו, אפילו, סיגרים מיוחדים שעליהם מוטבע שמו, שני

בערב-ראשיהשנה, בחדר-העבודה שלו. הוא מתגורר בקיבוץ קבוצת-שילר, הנמצא במרחק של חמש דקות נסיעה, ואולי אפילו פחות, מרחובות. מזה שמונה שנים שהוא גר בקיבוץ, מאז שנישא לאריאנה הרן, משוררת וכותבת ספרי בישול, חברת הקיבוץ. הוא עצמו אינו חבר-המשק.

יש לו שם חדר-עבודה קטן, שמדפי הספרים העמוסים מקטינים אותו עוד יותר. על הקולב בכניסה לחדר יש מיבחר כובעים, כולם כובעי-מיצחיה. שלא כרבנים אחרים, אין הכהן נוהג לחבוש מיגבעת בחיי היום-יום.

אפשר לשבת איתו שעות, ימים, אולי אפילו שבועות. יש לו דיעות מקוריות ופילוסופיות שמגרות למחשבה אפילו את המאזין החילוני ביותר.

פעם הוא היה אורח קבוע בסלון של עם ישראל בכל ליל-שבת, כאשר דמותו היתה נשקפת ממירקע הטלוויזיה, כשהיה מסביר בכל פעם את פרשת-השבוע. היו לו אז הרבה מעריצים.

חילוניים רבים – שהיה מי מלבדם צופה בטלוויזיה בערבי שבת-קודש – היו צופים בו ומקשיבים לדבריו. את הרב שמואל-אבידור הכהן פגשתי